

[Niels Westerby.]

af de fire gamle partier, og som dette lovforslag er et resultat af, absolut ikke er noget, man bør tage hatten af for; det er i virkeligheden temmelig kedeligt, at det høje ting i dag, 20 år efter besættelsen, møder et så ringe lovforslag og et så ringe lovkompleks, når det drejer sig om boligproblemet's løsning.

Boligministeren (Kaj Andresen): Må jeg takke for den tilslutning, der har været til lovforslaget, og for den saglige forhandling om forslaget's principper og enkeltheder. Jeg har indtryk af, at i hvert fald de partier, der har indgået forliget, i almindelighed accepterer forslaget, sådan som det nu er formuleret. Debatten giver mig ikke anledning til mange bemærkninger; der har jo — bortset fra nogle af de sidste indlæg — væsentligt været tilslutning til lovforslaget.

Hr. Axel Ivan Pedersen var inde på spørgsmålet om de private andelsselskaber. Det er efter forslaget givet, at de selskaber, der skal ind under vurderingerne, er de sociale andelsselskaber, altså dem, der omfattes af boliglovens § 15, hvorimod det ikke er tanken at medtage de private andelsselskaber lige så lidt som en række andre private selskaber. Om det er nødvendigt at tage spørgsmålet om frigørelsesloven op, er jeg ikke sikker på; det er jo ikke så lang tid siden, dens bestemmelser er ændret; der er i fjor udsendt nyt cirkulære, og frigørelsen kan i virkeligheden i dag finde sted under rimelige vilkår.

Hr. Guldberg var inde på bestemmelsen i § 3, stk. 3, om enkelthederne med hensyn til grundlaget for vurderingen. I dette stykke er kun generelt fastsat et kvalitetskriterium, og det er klart, at yderligere enkeltheder må fastsættes i cirkulære og bekendtgørelser; jeg mener i øvrigt, at det må være et af de væsentlige spørgsmål, vi skal drøfte under en udvalgsbehandling.

Hr. Hastrup ønskede, at vi i forbindelse med det foreliggende lovforslag snart fik lejlovsforslaget frem. Det er for så vidt rimeligt, at vi tager en forhandling om disse spørgsmål nu, fordi vurderingen og vurderingsgrundlaget o. s. v. kan være afgørende for, hvordan det endelige lejlovsforslag skal formuleres.

Hr. Hastrup fremhævede de bemærkninger, der er gjort om de dårligste lejligheder, der eventuelt kunne være så dårlige, at lejen ikke kan forhøjes, men eventuelt må nedsættes. Det er klart, at når formålet er at vurdere lejlighederne, må alle muligheder ligge for; det er jo ikke en vurdering af lejeforhøjelser, men en vurdering, der har som formål at finde frem til lejlighedernes brugsværdi.

Det er ligeledes klart, at med hensyn til de dårligste lejligheder, vi har, opstår der spørgsmålet om sanering — et problem, vi allerede har, men som jeg er enig i er af overordentlig stor betydning. Det vil i nogen grad afhænge af nybyggeriets omfang i de kommende år, i hvor høj grad vi kan fremme den sanering, som jeg er enig i tiltrænges, og som vel ikke mindst vil blive aktuel, hvis det viser sig, ikke alene på grundlag af normaliseringen, men også i øvrigt, at efterspørgslen efter de ældre lejligheder muligvis i de kommende år ikke vil være så stor, som den har været hidtil.

Med hensyn til vurderingsrådene tror jeg, det er rigtigt, at vi fastholder, at det er kommunalbestyrelserne, der afgør, hvem rådene skal bestå af. Jeg tror også nok, at kommunalbestyrelserne — det tyder da erfaringen fra andre lignende tilfælde på — selv vil forstå at vurdere, i hvilken udstrækning de skal følge de foretagne indstillinger.

Det er klart, at der er et spørgsmål om frister. Nu vil det vel være en af de ting, vi bør drøfte under en udvalgsbehandling, om vi skal have flere datoer og frister ind i loven; men en af grundene til, at der ikke er flere, er den, at det må være en forudsætning, at vi inden alt for længe får lovforslaget vedtaget, for det er jo perioden, fra det er vedtaget og frem til 1. april 1967, der sådan set er til rådighed — ja, ikke blot til vurderingen, men til hele den operation, der følger med.

Fru Else-Merete Ross spurgte, hvad lejerne skal udtale sig om i spørgeskemaerne. Hvor udførlige de skal være, har vi ikke på nuværende tidspunkt gennemdrøftet i ministeriet. Det er en af de ting, vi kan tage op. Men det er klart, at netop en række af de problemer, fru Else-Merete Ross gør opmærksom på, må der for lejerne være mulighed for at udtale sig om, så vi netop kan få den afvejning imellem ejerens og